

Eğitim Fakültesi Dergisi

<http://kutuphane.uludag.edu.tr/Univder/uufader.htm>

Üniversite Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Hataları

Ali Fuat Arıcı

*Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Fakültesi
afa@dumlupinar.edu.tr*

Özet. Yazılı anlatım becerisi, her bireyin az ya da çok sahip olması gereken bir dil etkinliğidir. İlköğretimden üniversiteye kadar öğrencilere bu etkinliğin öğretimi yapılmasına rağmen yine de öğrencilerin bu alanda pek başarılı oldukları söylenemez. Üniversite öğrencilerinin bile yazılı anlatımda çeşitli hatalar yapmaları, bu alanın öğretiminde önemli eksiklikler olduğunun bir göstergesidir. Bu çalışmada, üniversite öğrencilerin yazılı anlatımda yaptıkları yanlışlar incelenmiş ve bunlarla ilgili çözüm önerileri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türkçe eğitimi, üniversite, yazılı anlatım, yazılı anlatım yanlışları.

Abstract. Writing is a language skill that each individual should have to some extent. Although students are exposed to writing activities starting from primary school to university, it can not be said that they are good at writing. That even university students make mistakes when writing is an indicator that there are some lacking points in the teaching of this skill. In this study, mistakes that university students make in writing are examined and some suggestions are presented regarding them.

Key Words: Turkish language teaching, university, writing, writing mistakes.

Giriş

Kültürün en temel öğelerinden biri olan dilin kendine ifade vasıtası olarak seçtiği iki yoldan biri söz yani konuşma, diğeri yazıdır. Geçmişin bütün birikimi günümüze bu iki vasıtayla gelir. Her devirde insanlar kendinden öncekileri öğrenip işleyerek onların üzerine yeni eserler bina etmişlerdir. Bu zaman içinde, söz ve yazı önemli aşamalar katetmiş ve günden güne gelişmiştir.

İnsanoğlu duygusunu, düşüncesini, dileğini, şikâyetini, coşkusunu kimi zaman sözle, kimi zaman da yazıyla dile getirmiştir. Başlangıçta söz, uzun bir süre insanoğlunun yegâne iletişim aracı olmuş ve edebiyatın temelini atmıştır. Ancak yazının icadından sonra edebiyattaki yerini zaman zaman diğeri vasıtaya (yazıya) bırakmış, zaman zaman da tekrar geri almıştır. Tarihî seyir içinde bu iki yolla edebiyatın gelişimi devam etmiştir.

Günümüzün iletişim olanakları -özellikle internet ve açık erişim yoluyla dünyanın bir ucundaki bilgiyi sadece birkaç dakika içinde insanların önüne sermektedir. Bu, hem zaman tasarrufu hem de etkileşim açısından önemlidir. Ayrıca üzerinde düşünülen ve çalışılan konuların gelişimini de olumlu yönde etkilemektedir. Yani, araştırmacılar, yazarlar ve düşünürler aynı zamanda aynı konuyu düşünebilmekte ve tartışabilmektedir.

Etkili yazarlar, yerine göre yazının esnekliğini, içeriğini ve seviyesini ayarlayabilirler. Bu sayede fikirlerini daha etkili ve güzel bir şekilde aktarabilirler. Etkili yazı yazabilmekse, başta iyi bir yazma eğitimi almaya ve bunu uygulamada başarabilmeye bağlıdır. Öğrencilerin yazma hatalarının ortaya çıkarılıp bunlar üzerine çalışmalar yapılması, onların bu becerilerinin gelişmesine katkı sağlayabilir.

Graham ve Perin'e (9) göre okul ortamında yazma çalışmalarının iki farklı fakat tamamlayıcı rolü vardır. Bunlardan ilki, yazma, çeşitli amaçları başarmak için planlama, değerlendirme ve metnin gözden geçirilmesi, bir rapor yazma ya da kanıtların desteğiyle bir amacı açıklama gibi stratejilerin kullanımını çizen bir beceridir. İkincisi, yazma, öğrencilerin bilgisini derinleştirme ve genişletmenin bir yoludur.

Yaşamın çoğu alanları (okul, işyeri, toplum) yazma becerisinde çeşitli seviyelerde bilgi ve beceri gerektirir ve bu her ortamda belki farklı taleplerle üst üste katlanır. Örneğin, herhangi bir vatandaş, normal yaşamında yılda birkaç defa dilekçe yazmak zorunda kalabilir. Bir memur, günde birkaç defa rapor tutabilir. Lise ve üniversite eğitimi zaten iyi bir yazılı anlatım becerisi gerektirir. Yani, okulda akademik başarı için, okul dışında da genel bir

ihtiyaç olmasından dolayı yazılı anlatım, toplumdaki hemen herkesin ihtiyaç duyduğu bir beceridir.

Türkiye’de yazma eğitimine ilköğretimin ilk sınıflarında başlanır, bitene kadar devam eder, lisede de yine bu eğitim sürdürülür. Üniversitede ise birkaç bölümde (özellikle eğitim fakültelerinde) yazma eğitimi verilir. Okullarımızda okutulmakta olan Türkçe veya Türk Dili adı altındaki derslerde öğrencinin, edebiyat sanatı örnekleri yoluyla, estetik haz duyması ve düşünce ufkunun genişlemesi elbette düşünülmektedir. Ancak, bundan daha önce düşünülmekte olan yani okunan bu eserlerdeki anlatım güzellikleri ve ifade kalıpları aracılığıyla bunları okuyan öğrencilerin sözlü ve yazılı anlatımlarının zenginleştirilmesidir (Cemiloğlu 4).

Türkiye’de ilköğretim, lise ve üniversite öğrencilerimizin yazılı anlatım becerilerinin yeterince iyi olmadığı ifade edilmektedir. Hangi öğretim kademesinde olursa olsun öğrencilerden kompozisyon yazmaları istendiğinde bundan pek hoşnut olmadıkları görülmektedir. Bu durum, öğrencilerin yazma etkinliğini çoğunlukla sevmedikleri şeklinde yorumlanabilir. Amerika’da 2002 yılında yapılan Eğitimsel İlerlemenin Ulusal Değerlendirilmesi (NAEP) sınavı 12. sınıfı bitiren öğrencilerin % 77’sinin yazılı anlatım bakımından başarısız olduğunu göstermiştir (District Administration). Türkiye’de ise henüz genel değerlendirme veya seçme sınavlarında (OKS- Ortaöğretim Kurumları Sınavı ve OSS- Üniversiteye Giriş Sınavı gibi) yazılı anlatıma dayalı sorular sorulmadığı için bunun tespiti tam olarak yapılamamıştır. Ancak, 2006 yılında üniversitede Türkçe Eğitimi Bölümü öğrencileri üzerine yapılan bir araştırmada (Ungan ve Arıcı) öğrencilerin bir kompozisyon kâğıdında ortalama 23 cümle kullandıkları ve bunların yaklaşık 1 tanesinin hatalı olduğu tespit edilmiştir.

Öğrencilerin yazılı anlatım çalışmalarında başarısız olmalarına sebep olarak çeşitli hususlar gösterilebilir. Bunların başında, özellikle ilköğretimde öğrencilere soyut, yaşamlarından uzak yazma çalışmalarının yaptırılmış olması, test türü değerlendirmelere fazlaca yer verilerek yazılı anlatım çalışmalarının geri plana atılması ve dolayısıyla öğrencilere düşük notlar verilerek onların kaygıya düşmeleri gelebilir.

Graham ve Perin tarafından hazırlanan New York Carnegie Birliği’nin raporunda “gençlerin yazma öğretimini etkileyen on bir etkili öge” belirlenmiş ve bunların genç öğrencilerin iyi yazmayı öğrenme ve yazmayı öğrenme için bir araç olarak kullanmalarına yardımcı olabileceği ifade edilmiştir. Rapora göre bu on bir öge şu şekildedir:

- Yazma Stratejileri, öğrencilerin kendi kompozisyonlarını planlama, gözden geçirme ve düzeltmek için stratejiler öğretmeyi içerir.

- Özetleme, öğrencilere metinlerin nasıl özetleneceğini sistemli ve açık bir şekilde öğretileneğini içerir.
- Birlikte (işbirlikçi) yazma, gençlerin plan yapma, taslak hazırlama, gözden geçirme ve düzeltme gibi birarada çalışma etkinliklerinde kendi kompozisyonlarını yapısal olarak düzenlemede kullanılır.
- Özel Sonuç Hedefleri, öğrencilerin yazma için elde etmesi beklenen özel, ulaşılabilir amaçları belirler.
- Kelime Yöntemi, yazma ödevleri için yapısal destek olarak kelime yöntemleri ve bilgisayarı kullanmadır.
- Cümle Birleştirme, öğrencilere daha üs düzeyde ve daha karışık cümle yapmayı içerir.
- Önyazma, öğrencilerin kendi kompozisyonlarını yazarken düşünce oluşturma ya da üretmeleri için uğraşmadır.
- Araştırma Aktiviteleri, belirli bir yazma görevi için içerik ve düşünce geliştirmelerine yardım etmek için somut bilgi sağlamalarına zemin oluşturur.
- Yazma Yaklaşımı Yöntemi, yazma olanaklarının genişletilmesi, doğal dinleyiciler için yazma, bireysel öğrenme ve yazmanın dönüşümünü vurgulayan bir çalışma ortamında birtakım yapısal yazma aktivitelerini birlikte ele almaktır.
- Model Çalışması, öğrencilere iyi kompozisyon örneklerini okuma, analiz etme ve daha iyisini yapmaya çalışma fırsatlarını sağlamaktır.
- İçeriği Öğrenmek İçin Yazma, materyallerin içeriğini öğrenmek için bir araç olarak yazmanın kullanımınıdır.

Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin yazılı anlatımda yaptıkları yanlışlar tespit edilmeye çalışılmıştır. Bu amaçla eğitim fakültesi öğrencilerine yazılı anlatım çalışmaları yaptırılmıştır. Öğrencilerin yazdıkları yazılar incelenmiş ve yaptıkları yanlışlar tespit edilmiştir. En çok yapılan yanlışlar belirlenerek gruplandırma yapılmış ve sunulmuştur. Ayrıca, araştırmada ortaya çıkan sonuçlara göre bazı öneriler hazırlanmıştır.

Yöntem

Evren ve örneklem

Araştırma evrenini, Kütahya Dumlupınar Üniversitesinde öğrenim gören üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemi ise yine Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Fakültesinde 2006-2007 öğretim yılında Sınıf Öğretmenliği ile Sosyal Bilgiler Öğretmenliği programlarında öğrenim gören 83 birinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır.

Veri toplama araçları

Veri toplama araçları Demografik Veri Formu ve Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği'dir. Demografik Veri Formu katılımcılar hakkında demografik bilgi almak için oluşturulmuştur. Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği ise Millî Eğitim Bakanlığı Türkçe Programı, Ağca ve Demirel ile Şahinel'in çalışmalarından yararlanılarak hazırlanmıştır. Yazma konuları genellikle öğrencilere bırakılmış, yazı türü olarak başta deneme olmak üzere, sohbet, gezi yazısı, makale ve fıkra türleri kullanılmıştır. Araştırmanın uygulama süresi dört aydır. Öğrencilerden her hafta ayrı ayrı toplanan kompozisyon kâğıtları itina ile incelenerek değerlendirilmiştir.

Verilerin çözümlenmesi

Veriler tanımlayıcı istatistik ve içerik analiziyle incelenmiştir. Veri analizi sürecinde, ham veriler incelenmiş ve kodlanmıştır. Bu süreçte, toplanan veriler imla hatası, planlama, kelime, ana düşünce, cümle, el yazısı, noktalama, sayfa düzeni ve başlığa göre değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Yorumlar

Üniversite öğrencilerinin kompozisyon yazarken yaptıkları yanlışları belirlemeye yönelik olarak yapılan çalışmanın sonuçları aşağıda sunulmuştur:

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Yazılı Anlatım Çalışmalarında Yaptıkları Şekilsel Yanlışların Dağılımı

Yanlışlar	<i>f</i>	%
Kâğıt düzeni	16	19.2
Yazı	23	27.7

Öğrencilerin yazılı anlatımda yaptıkları *şekilsel* yanlışlara bakıldığında, onların en çok (% 27.7) yazılarının bozuk olduğu görülmüştür. Öğrencilerin bazılarının yazılarında, eğimin yanlış verildiği (sağa olması gerekirken sola verildiği), bazılarında hem sağa hem sola hem de dik yazıldığı, harflerin yanlış yazıldığı, kelimeler arasındaki boşlukların olmadığı görülmüştür. Öğrencilerin böyle hatalar yapması, özellikle ilk sınıflarda yanlış kalem tutma, harflerin doğru yazımını öğrenmemiş olma, ilköğretimde öğretmenin bozuk yazısını taklit etme veya dikkatsizlik gibi hususlardan kaynaklanmış olabilir.

Örnekleme katılan yaklaşık her beş öğrenciden birinin (% 19.2) yazdığı yazıda kâğıt düzenine yeterince özen göstermediği tespit edilmiştir. Öğrencilerin çoğunlukla yazılarında blok ve istif yapmada zorlandıkları, kâğıdı yeterince temiz tutmadıkları ve satır sonlarında kelimeleri bölmede yanlışlık yaptıkları görülmüştür. Öğrencilerin kâğıt düzenine riayet etmemeleri, onların önceki yıllarda iyi bir güzel yazı eğitimi almamalarından, yazı yazarken yeterince dikkat etmemelerinden veya bu çalışmayı yeterince önemsememelerinden kaynaklanabilir.

Tablo 2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Yazılı Anlatım Çalışmalarında Yaptıkları Dil ve Anlatım Yanlışların Dağılımı

Yanlışlar	<i>f</i>	%
Başlık	6	7.2
Planlama	31	37.3
Kelime	28	33.7
Cümle	23	27.7
Ana düşünce	26	31.3

Yazılı anlatımda öğrencilerin *dil ve anlatım* yönünden en çok (% 37.3) yaptıkları yanlış, plan yapamama veya yanlış plan yapmadır. Öğrencilerin yazıları incelendiğinde, onların özellikle yazının başlangıcını oluşturmada sıkıntı çektikleri görülmektedir. Okuyuculara okumayı cazip hale getirmek için öğrencilere yazılarının giriş bölümünü nasıl yazmaları gerektiği, etkili bir şekilde öğretilmelidir (Medina 190). Hatta bazı öğrencilerin paragraf oluşturmada bile zorlandıkları görülmüştür. Paragraflar arasındaki uyum eksikliği de görülen bir başka plan yetersizliğidir. Öğrencilerin planlama yanlışları yapmaları, onların yazılı anlatım uygulaması eksikliğinden

kaynaklanabilir. Çok iyi yazı yazabilmek için gerekli malzemeyi toplayıp okumak, savlarını mantıklı bir şekilde düzene koyup planlamak, doğru ortamı seçmek ve düşüncelerini düzenli bir şekilde ifade etmek gerekir (Dumaine 53).

Öğrencilerin kompozisyon yazarken yaptıkları yanlışlar incelendiğinde, onların yaklaşık üçte birinin (% 33.7) kelime yanlışına düştükleri görülmektedir. Kelime yanlışlarına bakıldığında, bunların daha çok kelimeleri yanlış yerde ve anlamda kullanma olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin kelime yanlışları yapmaları, onların yeterince kelime bilmedikleri ve dolayısıyla da yeterince bilgi ve birikime sahip olmadıkları şeklinde yorumlanabilir. İyi bir yazar olmak için gözler yaşarana kadar tekrar tekrar okumak gerekir (Woodborn 31).

Öğrencilerin yazılı anlatım çalışmalarında yaptıkları dil ve anlatım yanlışları incelendiğinde (Tablo 2), onların yaklaşık üçte birinin (% 31.3) ana fikir ve yardımcı fikirleri oluşturmada zorlandıkları görülmektedir. İncelenen yazılara göre, öğrencilerin bazılarının ana fikre hiç ulaşamadığı, yardımcı düşüncelerin ana fikri desteklemede yetersiz kaldığı, paragrafların ana fikirden uzaklaştığı, düşüncelerin dağınık olduğu ve yazının bir bütün oluşturmadığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin düşüncelerini organize etmede zorlanmalarının sebebi olarak, onların ele aldıkları konuyla ilgili yeterince bilgi sahibi olmamaları gösterilebilir. Yetenekli yazar olmak için, öğrencilerin bilgiye, yazma yeteneğine, stratejik davranmaya ve motivasyona ihtiyaçları vardır (Fink-Chorzempa vd. 66).

Kompozisyon kâğıdı incelenen yaklaşık her dört öğrenciden birinin (% 27.7) cümle yanlışlığı yapıldığı görülmüştür. Öğrencilerin en çok yaptıkları cümle yanlışları, cümlede anlam ve ifade bozukluklarıdır. Yazıda bozuk cümle bulunması, çoğunlukla yazma uygulaması eksikliğinden kaynaklanabilir.

Öğrencilerin yazılı anlatımda yaptıkları yanlışlar incelendiğinde, onların en az (% 7.2) yazının başlığını oluştururken hata yaptıkları belirlenmiştir. Yapılan başlık yanlışları incelendiğinde, bazı öğrencilerin özellikle başlıkla yazı arasında uyum sağlayamadıkları, bazılarının yazıya başlık koymayı unuttukları, bazılarının başlığı çok uzun oluşturduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin yazdıkları yazıya başlık koymada sıkıntı yaşamaları, onların bir yazıya başlık koymada gerekli hususları bilmemelerinden veya yazma uygulaması eksikliğinden kaynaklanmış olabilir.

Tablo 3. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Yazılı Anlatım Çalışmalarında Yaptıkları İmla ve Noktalama Yanlışların Dağılımı

Yanlışlar	f	%
İmla Yanlışları	57	68.6
Noktalama Yanlışları	20	24.1

Öğrencilerin yazılı anlatımda yaptıkları yanlışları gösteren tablolar karşılaştırılınca, onların yazılarında en çok (% 68.6) imla yanlışı yaptıkları görülmektedir. İmla yanlışlarının neler olduğuna bakıldığında ise, bunların daha çok eklerin (özellikle de -mı, -de ve -ki eklerinin) yazımıyla kelimelerin yazımında yapıldığı görülmektedir. Öğrencilerin imla yanlışları yapmasının önemli bir nedeni olarak, onların yazılarının daha önceden incelenip yanlışlarının kendilerine gösterilmemiş olması gösterilebilir. Çünkü değerlendirme, diğer faydalarının yanı sıra öğrencilerin yazısının gelişmesinde de önemli bir role sahiptir (Hansen 190). Yine öğrencilerin uygulama eksiklikleri de onların imla yanlışı yapmalarına sebep teşkil edebilir.

Öğrencilerin imla ve noktalamayla ilgili yanlışlarına bakıldığında, onların yaklaşık dörtte birinin (% 24.1) yazılı anlatımlarında, noktalama konusunda yanlışlıklara düştükleri görülmektedir. Aslında üniversite öğrencilerin büyük çoğunluğu, noktalama işaretlerinin kullanım yerlerini teorik olarak bilmekte, ancak uygulamada bunu başarmada zorlanmaktadırlar. Bu durum, bilgi eksikliğinden ziyade pratik eksikliğinden kaynaklandığı şeklinde yorumlanabilir.

Sonuç ve Öneriler

Üniversite öğrencilerinin yazılı anlatımda yaptıkları hataları tespit etmeye yönelik olan bu araştırmada, öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun (% 68.6) imla yanlışı yaptıkları, yine önemli bir kısmının (% 37.3) planlamada hataya düştükleri, yaklaşık üçte birinin (% 31.3) ana fikir ve yardımcı fikirleri oluşturmada zorlandıkları, her dört öğrenciden birinin (% 27.7) cümle yanlışı yaptığı ve yazısının bozuk olduğu, yine yaklaşık her dördünden birinin (% 24.1) noktalamada hataya düştüğü, her beş öğrenciden birinin (% 19.2) kâğıt düzenine yeterince uymadığı ve bir kısmının da (% 7.2) yazıya başlık koymada yanlışı yaptığı belirlenmiştir.

Araştırmada elde edilen sonuçlara bağlı olarak şu önerilerde bulunulabilir:

Yazılı anlatım, bireysel bilgi, temel beceriler, stratejiler ve çoklu süreçleri düzenleme yeteneği gerektiren karışık bilişsel üstü bir aktivitedir. Bu yüzden yazma, öncelikle iyi bir düşünce alt yapısı gerektirir. Bunun için özellikle lise yıllarında öğrencilerin yeterince kitap okuması sağlanmalıdır. Bunun için başta MEB'in belirlediği 100 temel eser olmak üzere öğrencilere çok sayıda kitap okutulmalıdır. Eğer lisede bu yapılmamışsa, üniversitede hızlı bir şekilde bu eserler okutulma yoluna gidilebilir.

Öğrencilere yazılı anlatımın önemli ve gerekli bir etkinlik olduğunu kavratmak için başta OKS ve ÖSS olmak üzere ulusal tüm sınavlarda kompozisyon çalışmaları yaptırılabilir. Bu sayede öğrencilerin yazı yazmaya ilgi ve motivasyonları artırılabilir.

Yazılı anlatım ancak uygulamalarla geliştirilebilecek bir beceridir. Bunun için özellikle ilköğretim ve lisede öğrencilere onların bu yeteneklerini geliştirici mahiyette yazma çalışmaları yaptırılması yararlı olabilir.

Üniversiteye gelen öğrencilerden bazıları, yazılarının ilköğretim ve lisede öğretmenler tarafından bir kez bile incelenip yanlışlarının gösterilmediğini iddia etmektedirler. Yanlışları kendilerine gösterilmeyen öğrencilerden bu hatalara tekrar düşmemeleri beklenemez. Değerlendirmenin yazılı anlatım-daki olumlu katkısı düşünülerek yapılan yazma çalışmaları mutlaka değerlendirilmeye tabi tutulmalı ve öğrencilere yaptıkları yanlışlar gösterilmelidir.

Okullarda –başta ilköğretim ve lise olmak üzere- kitap kulüpleri gibi yazma kulüpleri de kurulabilir. Bu sayede özellikle yazılı anlatım çalışmalarına meraklı öğrencilere rehberlik yapılarak düzenli çalışma ortamı sağlanabilir.

Yazılı anlatımla ilgili olarak özel yazma kursları düzenlenebilir. Alan uzmanları tarafından yürütülecek bu çalışmalarla çocuk ve gençlere yaratıcı yazma çalışmaları yaptırılabilir.

Kaynakça

- Ağca, H. Yazılı Anlatım, Ankara: Gündüz Yayıncılık, 2003.
- Brillant, J. J. Writing as an Act of Courage: The Inner Experience of Development Writers. Community College Journal of Research and Practice, 29, 2005: 505-516.
- Cemiloğlu, M. Dil Bilimi Açısından Türkçe Yazılı Anlatım ve Anlatım Teknikleri Öğretimi. İstanbul: Alfa Yayıncılık, 2001.
- Demirel, Ö. ve Şahinel, M. Türkçe Öğretimi, Ankara: Pegema Yayıncılık, 2006.

- District Administration. Writing Scores Dawn. District Administration, 42, 2006: 13-13.
- Dumaine, D. Leadership in Writing, T+D, 58, 2004: 52-54.
- Fink-Chorzempa, B., Graham, S., ve Harris, K. R. What Can I Do to Help Young Children Who Struggle With Writing? Teaching Exceptional Children, 37, 2005: 64-66.
- Graham, S. ve Perin, D. Writing Next: Effective Strategies to Improve Writing of Adolescents in Middle and High Schools- A Report to Carnegie Corporation of New York, Washington, DC: Alliance for Excellent Education, 2007.
- Hansen, J. Evaluation: The Center of Writing Instruction. The Reading Teacher, 50, 1996: 188-195.
- Kavcar, C., Oğuzkan, F., Aksoy, Ö. Yazılı ve Sözlü Anlatım. Ankara: Anı Yayıncılık, 2004.
- Mathers, B. G., Benson, S. K, ve Newton, E. The Teacher Said My Story Was Excellent: Preservice Teachers Reflect on the Role of the External in Writing. Journal of Adolescent & Adult Literacy, 50, 2006/2007: 290-297.
- MEB. İlköğretim Türkçe Dersi (6. 7. 8. Sınıflar) Öğretim Programı. Ankara: Millî Eğitim Yayınları, 2006.
- Medina, A. L., Where the Beginning Ends: Studying Leads in Literature in order to Write Attention-Getting Introductions. Journal of Adolescent & Adult Literacy, 50, 2006: 190-193.
- NCW. Writing and School Reform, Report of The National Commission on Writing, Washington. D.C.: College Board, 2006.
- NWP. 2007 Survey: Learning to Write, The National Writing Procect, Washington. D.C. Belden Russonello & Steward, 2007.
- Sağır, M. İlköğretim Okullarında Türkçe Dil Bilgisi Öğretimi, Ankara: Nobel Yayıncılık, 2002.
- Ungan, S. ve Arıcı, A. F. Yazılı Anlatım Becerileri Açısından İngiliz Dili ve Edebiyatı Öğrencileri ile Türkçe Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Karşılaştırılması, XV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi Bildirisi, Muğla, 2006.
- Walker, B., Shippen, M. E., Alberto, P., Houchins, D. E., ve Cihak, D. F. Using the Expressive Writing Program to Improve the Writing Skills of High School Students with Learning Disabilities, Learning Disabilities Research & Practice, 20, 2005: 175-183.
- Woodborn, D. N. Improve Your Writing This Summer, Writing, 27, 2005: 31-31.

Writing Errors of University Students

Summary

Writing skill is regarded as one of the most important means of communication and self-expression for every individual. Through writing studies, it is aimed that students will be able to express their feelings, thoughts, dreams, projects and impressions by making good use of the language in harmony with writing rules; that they will turn writing into a habit to express themselves; and that those with writing skills will improve it.

The aim of writing instruction is that students can carry out writing skills and habit not at certain places and at certain times but their whole life. In other words, the main purpose of writing instruction is to inform students about this skill according to their education levels and to enable them to use it effectively. Since the ultimate goal is to make students turn writing accurately and effectively into a habit, it is acknowledged that writing activities should be presented in a process in the new system. Therefore, the assessment of writing outcomes should be based on this process.

The success of writing activities is related closely with the efficiency of this assessment. The analysis of the writing outcomes of students is supposed to show the progress they are making in writing. Writing outcomes that are not clear, plausible, genuine, illegible, irrelevant, illogical or with punctuation and spelling mistakes cannot be considered to be failure. This study was carried out to determine the most common mistakes occurring in the writing outcomes of university students. For this purpose, the students of Education Faculty were made to carry out writing activities which were then analysed and their mistakes were determined.

At the end of the study, it was determined that 68.6 % of students made spelling mistakes and 37.3 % of them had problems with organisation, while 31.3 % had difficulties in forming topic and collateral ideas and 27.7 % of them made sentence construction errors and were also bad at writing. Moreover, it was found that 24.1 % of them made punctuation errors and 19.2 % of them didn't observe paper formation, while 7.2 % of them couldn't choose an appropriate title. Many factors can be put forward for the problems listed above. Among them are the facts that they were exposed to abstract writing studies at primary school; that test assessment was

emphasized at the expense of writing activities; and that students were given low marks which triggered anxiety in them towards writing.

Depending on the results of the study, it is recommended that, since writing is a complex, ultra-cognitive activity which requires a concrete background, knowledge, basic skills, strategies and talents of organizing multiple processes, students should be made to do extensive reading especially in high school years which should also include the 100 basic books determined by MEB. If this hasn't happened at high school, these books should be read at university immediately. In order to make students aware of the importance and necessity of writing, all national exams including OKS and ÖSS could also include a section for writing a composition, which is hoped to raise the interest and motivation of students in writing.

Writing skills can only be improved through practice. Therefore, especially in primary and high school years, it might be useful for students if they are exposed to writing activities to improve their writing skills. Some university students even claim that their compositions weren't analysed even for once at primary and high school. Students whose mistakes haven't been disclosed to them cannot be expected not to make those mistakes again. The impact of efficient assessment in writing should not be underestimated and accordingly, students should be made aware of their mistakes in writing. Finally, schools, especially primary and high schools, could benefit from book clubs or writing clubs, as well.